Выходить у Львовѣ що дня (кромъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація въ ч. 8 улици Чарнецкого.

Редакція ул. Франціканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма принимають ся лишь франковані.

Рекламаціи неопечатанѣ вольнѣ бдъ порта. Рукописи не звертають ся

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львовскои".

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львовскои" и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рокъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поединоке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рокъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к
на чверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . . . . 45 к
Поединоке число 3 кр

Ч. 193. | Нинѣ: гр. Мойсея; Завтра: гр. Іоана Кр. | рим. к. Ґорґонія, Николая | Пятниця 28 серпня (9 вересня) 1892 | Восходъ солнця 5 г. 30 м.; заходъ 6 г. 23 м. Баром. 764 терм. + 25·8° + 13·0° | Рôкъ II.

Буджетъ краєвый на 1893 р.

Выдѣлъ краєвый уложивъ вже прелімінарь буджету краєвого на 1893 р. и предложить его Соймови заразъ на першôмъ засѣданю.

Выдѣлъ краєвый прелімінує въ поодинокихъ рубрикахъ отсѣ сумы:

Выдатки.

Кошты репрезентаціѣ краю 108.426 зр., больше о 20 зр. якъ на 1892 р.

Кошты заряду 258.883 зр., менше о 56.107 зр.

Кошты лѣченя 850.000 зр., больше о 10.000 зр.

Кошты щѣпленя 66.000 зр., больше о 1.000 зр.

Выдатки санітарнѣ 8.000 зр., больше о 1.900 зр.

Запомоги для добродѣйныхъ заведень 16.874 зр., такъ само якъ на 1892 р.

На цѣли образованя и просвѣты 1,604.459 зр., больше о 117.983 зр.

Удержуване историчныхъ памятниковъ 15.404 зр., менше о 3.656 зр.

Кватирункове жандармеріѣ 179.381 зр. больше о 15.782 зр.

Дороги краєвѣ 952.701 зр., больше о 72.857 зр.

Дотаціи для заведень краєвыхъ 207.447 зр., больше о 35.134 зр.

Выдатки на шупасництво 26.500 зр., менше о 500 зр.

Будовы воднѣ и меліораціи 300.252 зр., больше о 59.291 зр.

Амортизація позичокъ 691.977 зр., менше о 692.383 зр.

На цѣли рôльництва и гôрництва 424.927 зр., больше о 15.162 зр.

На цѣли промыслу 166.133 зр. менше о 12.197 зр.

Рôзнѣ выдатки 654.720 зр., больше о 294.627 зр.

Такъ отже выдатки выносять загаломъ 6,532.014 зр., а суть высшѣ въ порôвнаню зъ 1892 р. о квоту 142.587 зр.

Доходы.

Вôдсотки вôдъ грошей хвилево льокованыхъ 5.000 зр.

Доходы зъ краєвыхъ дорôгъ 231.669 зр., больше о 6.349 зр.

Надвышки доходôвъ вôдъ дотованыхъ заведень 3.529 зр., менше о 500 зр.

Звороты задаткôвъ зъ минувшихъ лѣтъ 37.000 зр., больше о 700 зр.

Звороты позичокъ 61.255 зр., больше о 23.779 зр.

Доходы школы господарства лѣсового у Львовѣ 6.330 зр.

Доходы школъ и фольварку въ Дублянахъ 46.398 зр., больше о 6.732 зр.

Доходы школъ и фольварку въ Черниховѣ 42.582 зр., менше о 22.460 зр.

Доходы иншихъ школъ краєвыхъ 16.170 зр., менше о 358 зр.

Звороты за справджене рахункôвъ аптикарскихъ 600 зр.

Доходы за перенесеня до краєвого скарбу останкôвъ фонду запомогового зъ 1866 р. 5.088 зр., менше о 2.170 зр.

Доходы зъ кватирунку жандармеріѣ 54.064 зр., больше о 1.350 зр.

Доходы зô звороту выдаткôвъ шупасовыхъ 7.500 зр., менше о 500 зр.

Доходы зъ краєвыхъ складôвъ збôжевыхъ и спірітусовыхъ 44.524 зр., менше о 12.176 зр.

Доходы зъ краєвыхъ оплатъ консумційныхъ 325.500 зр., больше о 500 зр.

Рôжнѣ доходы 51.447 зр., менше о 44 зр.

Доходы власнѣ выносять про те загаломъ 938.576 зр., а въ порôвнаню зъ 1892 р. суть высшѣ о 1.202 зр.

Порôвнавши суму выдаткôвъ зъ сумою власныхъ доходôвъ, показує ся недоборъ въ квотѣ 5,593.438 зр., котрый предкладає Выдѣлъ краєвый въ сей способъ покрыти:

Затягнути позичку въ квотѣ 1,426 288 зр., а заразомъ наложити додатки до податкôвъ у высотѣ 39½ кр. вôдъ 1 зр. податкôвъ безпосередныхъ. При загальнôй сумѣ податкôвъ въ квотѣ 10,550,000 зр., оденъ кр. додатку приносить 105.500 зр., тожь зъ додаткôвъ 39½ кр., прийде доходу въ квотѣ 4,167.250 зр., а цѣлый недоборъ буде покрытый.

Позаякъ въ 1892 р. побираєсь додатку 39 кр., то на 1893 р. прелімінуєсь пôдвысшене додаткôвъ о пôвъ кр.

При прелімінаряхъ фондôвъ индемнізаційныхъ предкладає Выдѣлъ краєвый натомѣсть обнижене додаткôвъ для Галичины вехôдноѣ и захôдноѣ зъ 29 на 28½ кр., тожь взагалѣ пôдвысшеня додаткôвъ въ тыхъ частинахъ краю не буде. Лишь въ княжествѣ Кракôвскôмъ показала ся потреба пôдвысшити додатки индемнізаційнѣ о пôвъ кр., т. є. зъ 16 на 16½ кр., тожь въ Кракôвскôмъ наступить фактично пôдвысшене додаткôвъ краєвыхъ и индемнізаційныхъ разомъ лишь о одинъ кр.

Анкета зелѣзнича

въ справѣ пôдпомоги краєвоѣ для будовы льокальныхъ зелѣзниць, скликана Выдѣломъ краєвымъ, вôдбула оногды свои нарады. Референтами комісіѣ були: професоръ університету дръ Юлій Лео и инжинеръ Выдѣлу краєвого Левъ Сирочиньскій.

Анкета ухвалила напередъ такѣ засады:

А) Будову шляхôвъ, що мають служити загально-державнымъ интересамъ (другорядні зелѣзницѣ головнѣ) полишити державѣ, а участь краю въ будовѣ признати лишь такимъ шляхамъ, котрѣ принесуть дѣйстный хосенъ економічный для краю.

Б) Акція зô стороны краю має звернутись лишь на будову зелѣзниць льокальныхъ, но участь въ будовѣ мають брати не лишь повѣты, большѣ громады и особы приватнѣ, але такожь и державный скарбъ. Тѣ зелѣзницѣ мають приносити хосенъ для большихъ просторôвъ, н. пр. для кôлькохъ повѣтôвъ або большоѣ околицѣ.

В) Що до зелѣзниць, котрѣ мають служити интересамъ деякихъ приватныхъ предприємствъ, то фондъ краєвый подасть имъ помôчь фінансову тогдѣ, коли будуть вôдданѣ до загального ужитку або причинять ся до основаня новыхъ заведень промысловыхъ, або принесли бы хосенъ загальнымъ интересамъ економічнымъ краю.

Вôдтакъ заявила анкета, що потрѣбно въ дечѣмъ змѣнити законъ державный зъ 17 червня 1887. Тѣ змѣны анкета ухвалила.

Вкôнци ухвалила анкета:

1. Було бы пожаданымъ, щобы що до зелѣзниць, выбудованыхъ безпосередно краємъ, або значно субвенціонованыхъ, а котрымъ правительство подасть невелику пôдмогу, дотеперь истнуюче право, що держава по выгасненю концесіѣ перенимає зелѣзницю на свою власнôсть, було признане краєви.

2. Була бы пожадана змѣна въ законѣ о вывласненю на цѣли льокальныхъ зелѣзниць въ тôмъ напрямѣ, щобы по переведеню комісіѣ реамбуляційноѣ, концесіонарь мôгъ вôдъ разу взяти въ посѣдане потрѣбнѣ ґрунты за зложенємъ вôдповѣдноѣ кавціѣ.

3. Треба бы зробити далеко простѣйшою процедуру що до узысканя права до будовы льокальныхъ зелѣзниць и выконаня сеи будовы. Выдѣлъ краєвый повиненъ мати право высылати до тыхъ комісій одного члена зъ голосомъ рôвнымъ иншихъ членôвъ комісіѣ.

4. Краєва власть повинна мати право, увзглядневши державну власть що до надзору зелѣзниць, при будовѣ льокальныхъ зелѣзниць, рѣшати о трасѣ, типѣ будовы, веденю руху и высотѣ тарифы.

5. Языкомъ урядовымъ сихъ зелѣзниць повиненъ бути языкъ польскій.

Вôдтакъ ухвалила анкета способъ, въ якій маєсь основати фондъ основный на будову тыхъ зелѣзниць льокальныхъ. Фондъ сей выносивъ бы до 10 міліонôвъ зр. Законъ державный для будовы льокальныхъ зелѣзниць, змѣненый пôсля гадки анкеты мавъ бы бути правосильный 10 лѣтъ.

Перегляд политичный.

Зъ причины що появила ся чутка, будьто бы коло Нароля появила ся холера, приказало ц. к. Намѣстництво розслѣдити тамошнѣ стороны а тамошный лѣкарь повѣтовый доносить теперь, що причиною тои чутки була досыть сильно выступаюча тамъ червôнка. Холеры або холерины не сконстатовано тамъ зовсѣмъ.

Є. Вел. Цѣсарь принимавъ дня 5 с. м. на публичнôй авдіенціи мѣжь инншими: пп. міністрôвъ дра Штайнбаха и гр. Кінбурґа а вôдтакъ бувшого міністра бар. Пражака и правит. рад. Струшкевича. Передъ авдіенцію зложивъ ще мін. Кінбурґъ присягу яко тайный радникъ.

Угорска палата пословъ вôдбуде по вôдкрытю парляменту лишь кôлька засѣдань и вôдрочить ся на часъ засѣдань спôльныхъ Делеґацій.

Пôсля Politik мае вôдбути ся въ жовтню вѣче моравскихъ партій ческихъ, въ котрôмъ возьмуть участь Старо- и Молодочехи, а також и партія шляхотска. Моравскй Чехи мають зорґанізувати ся яко сполучена партія опозиційна.

Кажуть, що правительство россійске мало вже одержати вôдъ нѣмецкого правительства предложеня въ справѣ угоды торговельнои.

Пôсля St. Peterb. Ztg. арештовано въ Варшавѣ дня 4 с. м. въ православнôй церквѣ переробленôй колись зъ церкви уніятскои якогось чоловѣка, котрый хотѣвъ мабуть высадити церковь у воздухъ, якъ разъ въ тôй хвили, коли вôнъ добувъ зъ кишенѣ якійсь предметъ, котрый експльодувавъ. Чоловѣка того, котрый называвъ ся Зелиньскій, вôдставлено страшно покалѣченого до шпиталю, де вôнъ заразъ померъ.

Зложена новымъ сербскимъ кабінетомъ комісія фінансова сконстатувала, що бувшій кабінетъ радикальный уживъ призначену на узброене 10-міліонову позичку на иншй цѣли.

Новинки.

Львôвъ дня 8 вересня.

— **Иснованя.** П. Міністеръ рôльництва заимевувавъ ц. к. елева лѣсництва, Володислава Михалика ц. к. асистентомъ лѣсництва въ XI. клясѣ ранґи.

— **Высокй гостѣ** въѣзджають ся до столицѣ нашого краю. Вчера въ полудне приѣхала до Львова зъ Віяреджжо Є. Кор. Выс. Марґарита княг. Мадриду зъ княг. Марією Беатриксою Бурбонъ въ гостину до Своеѣ Найдост. доньки Архікн. Блянки. Позаякъ Найдост. Архікн. незадовго сподѣвае ся злогôвъ, то Достойнй гостѣ перебудуть въ нашôмъ мѣстѣ кôлька недѣль. Въ найблизшихъ дняхъ мають прибути також Є. Кор. Выс. Донъ Карльосъ кн. Мадриду зъ кн. Жеймомъ Бурбонъ и позôстануть ажь до торжества хрестинъ, котрй якъ минувшого року вôдбудуть ся въ архікатедральнôй церквѣ лат. обряду.

— **Конкурсъ.** Ц. к. Намѣстництво въ Задарѣ розписало конкурсъ зъ речинцемъ до 30 вересня с. р. на одну посаду помôчника въ службѣ лѣсовôй въ Дальмации зъ рôчною платнею 520 зр. Убѣгаючй ся о ту посаду особы, котрй позôстають въ чиннôй службѣ войсковôй або державнôй, мають внести подання черезъ свои власти до ц. к. Президіѣ Намѣстництва въ Задарѣ.

— **Справы особисти.** Віцепрезидентъ краевои Рады школьнои, дръ М. Бобжиньскій повернувъ вже до Львова.

— **Фреквенція** въ нововôдкрытыхъ заведеняхъ науковыхъ зъ рускимъ характеромъ есть така: До семинаріѣ учительскои въ Самборѣ вписало ся на 1-ôй рôкъ 52 ученикôвъ а на курсъ пôдготовляючій 32 ученикôвъ — по половинѣ Русинôвъ а по половинѣ Поляковъ и двохъ жидôвъ. До першои клясы женьскои школы у Львовѣ вписало ся 15 учениць, а до першои клясы школы вправъ въ Станіславовѣ вписало ся 30 ученикôвъ.

— **Презенту** на гр. кат. парохію въ Олеши одержавъ о. Иванъ Коцюба.

— **Змѣна воздуха.** Спека, яка вже вôдъ серпня у насъ пануе зачинае, поволи попускати. Нинѣ въ рана ситивъ вже дрôбненькій дощь. Въ Тироли и Форальбергѣ упали оногды такъ великй снѣгы, що многй стороны въ тыхъ краяхъ выглядають теперь якъ середъ глубокои зимы.

— **Намѣрене самоубійство.** Вчера рано на львôвскôмъ дворци зъ вôкна другого поверха скочивъ бувшій аптикарь, 38-лѣтный Войтѣхъ Палюхъ и тяжко покалѣчивъ ся. Причина того намѣреного самоубійства, незнана.

— **Про катастрофу въ Живци** наспѣли теперь близшй вѣсти. Дня 4 с. м. около 9 год. вечеромъ пересунула ся надъ Живцемъ страшна буря зъ громами. Якъ разъ пôдъ ту пору вôдбували ся пôдъ Живцемъ маневры и краковскій (56) полкъ пѣхоты стоявъ на кватирѣ в селѣ Мощаници, пôвъ милѣ вôдъ Живця. Въ тôмъ селѣ ударивъ грôмъ въ двôрску стодолу, де стояла компанія войска. Грôмъ забивъ на мѣсци трохъ вояковъ а кôлькохъ покалѣчивъ. Вôдъ грому займила ся ще и стодола и почала горѣти. Въ огни тôмъ погорѣло богато карабінôвъ, торністеръ и чоботъ и мундурôвъ, а що въ торністрахъ були ще и набоѣ, то вôдъ часу до часу роздававъ ся ще и гукъ въ огню. Оденъ наочный свѣдокъ доносить о сѣй катастрофѣ такъ: Очамъ представляесь страшный образъ: 3 вояковъ христіянъ згорѣло на вуголь а оденъ, жидъ, на попѣлъ; пятьохъ есть тяжко покалѣченыхъ а почасти спаралѣжованыхъ вôдъ грому. Богато вояковъ зъ 9 и 11 компаніѣ остались безъ одѣня и зброѣ. Шкода матеріяльна есть значна. — Пôсля урядового справозданя, яке теперь наспѣло, ударивъ грôмъ въ чотироугольникъ двôрскихъ стодолъ, власнôсть Кемпіньского изъ Щуровы. Згорѣли двѣ стодолы зô всѣмъ збôжемъ, а шкода лишь въ части убезпечена выносить 10.000 зр. Зъ вояковъ, котрй були въ сихъ стодолахъ згорѣло пôсля заявленя Є. Ексц. Команданта корпуса 4 вояковъ а чотирохъ есть пораженыхъ. Сихъ послѣдныхъ вôдставлено до шпиталю, де они мають ся вже лѣпше. Крôмъ того згорѣло богато мундурôвъ, зброѣ и амуніціѣ. Дня 5 с. м. около 4 год. 30 мін. рано пересунулась другій разъ сильна буря зъ градомъ, котрый зовсѣмъ выбивъ въ поли незôбранй доси плоды. Градъ лежавъ ще до полудня того дня великими купами на улицяхъ въ мѣстѣ.

— **Про огонь въ Наваріи** доносять: Въ наслѣдокъ неосторожного обходженя зъ нафтою повставъ въ Наваріи пôдъ Львовомъ дня 1 с. м. о 11 год. въ ночи огонь и въ однôй хвили обнявъ двѣ стороны ринку, бо дахи були надзвычайно сухй а сильный вѣтеръ, що якъ разъ вѣявъ тои ночи, зробивъ всякій ратунокъ майже неможливымъ. Больше якъ 40 родинъ знайшлось пôдъ голымъ небомъ безъ хлѣба и одежи, бо все погорѣло! Шкода урядово справджена выносить 52.300 зр., зъ того заледве 3.500 зр. обезпеченыхъ. Щобы нещасливымъ прийти въ помôчь завязавъ ся пôдъ проводомъ латиньского пароха мѣсцевый комітетъ ратунковый, котрый въ имени погорѣвшихъ вôдзывае сь до всѣхъ добрыхъ, людяныхъ серць: Помилуйте нещастныхъ, допоможѣтъ чия ласка, хто чимъ може, а й найменчй лепты будуть приняти зъ подякою. Не дай Боже нѣкому дочекати ся такого нещастя, але памятайте на руску правдиву пословицю; „Може тото, що ты дашь нинѣ, вôдберешь завтра въ лихôй годинѣ.“ Ласкавй жертвы просимо посылати на руки головы комітету: Яна Мотыля, пароха лат. въ Наваріи почта въ мѣсци.

— **Крадежъ.** Пôдчасъ ѣзды зелѣзницею зô Щирця до Львова украли якійсь невыслѣдженй доси злодѣѣ Ельому Метбраерови зъ Комарна 395 зр. Есть пôдозрѣне на двохъ людей, що ѣхали разомъ зъ пошкодованымъ, а вôдтакъ на дворци чимъ скорше десь щезли. — Зелѣзну касу повѣтову, котру украли були въ Калуши дня 29 серпня невыслѣдженй доси злодѣѣ, знайдено на другій день пôдъ стайнею прикрыту бурьяномъ. Злодѣѣ не могли видко еѣ розбити и не мали на то часу та лишь трохи ушкодили.

Зъ судовои салѣ.

Процесъ дра Медвея.

(Дальше).

Коли вôйшла до салѣ п. Бродска, оборонець еѣ дръ Грекъ спитавъ прокуратора, чи судъ не мае замѣру выступити зъ обжалованемъ и проти неѣ. П. Прилуцкій вôдповѣвъ, що годѣ обжаловувати жѣнку за те, що сама дала звести ся.

П. Яніна Бродска, жѣнка гарного росту, пристойна шатинка, мае 23 лѣтъ скôнченыхъ, але выглядае молодше. Всѣ дуже цѣкаво дивлять ся на ню. Убрана въ чорну одежь выглядае якъ покутниця, але зъ лиця еѣ, зъ гарныхъ очей такъ и бе жаръ та страсть, котру не такъ легко можна погодити зъ покутою. Присягае голосомъ сильнымъ, вымавляе кожде слово выразно, хочь еѣ рука, пôднесена до хреста, дрожить зô зворушеня. Коли говорить о смерти дитины, то сльозы стають ѣй въ очахъ. Впрочôмъ высказуе ся по вченому, дуже притомно, зô зрозумѣнемъ того, що говорить.

Радникъ Спендаковскій каже: Прошу бути спокôйною и оповѣсти намъ все.

Панѣ Яніна зачала оповѣдати всю подѣю зъ початку. Трудно намъ зъ браку мѣсця подавати всю еѣ повѣсть, а мы радй бы на пôдставѣ еѣ словъ бодай схарактеризувати еѣ. Се справдѣ интеліґентна нервова жѣнка кôнця 19 вѣку, котра впадае зъ одной крайности въ другу, не поступае консеквентно, любить свого мужа, але нарѣкае на него передъ другими и залицяе ся до Медвея, всѣхъ полохае, що буде стрѣляти ся, хоче ѣхати до Италіѣ, до Америки — куды будь, сама Медвея кокетуе и позваляе ему нарушити границѣ приличности... удае божевôльну, вкôнци стае дуже побожною — словомъ, що крокъ, то якійсь несподѣваный поступокъ. А до кождого була у неѣ своя причина и рація. Отожь мова еѣ передъ судомъ и складае ся зъ тыхъ описôвъ причинъ и наслѣдкôвъ.

— По похоронѣ сынка — оповѣдае она — ставъ мене мужь пôдозрѣвати, що я занимаю ся Медвеемъ. И мôгъ вôнъ мене пôдозрѣвати, бо я набрала охоты скокетовати Медвея. Я була пересвѣдчена, що мужь не любить мене — не мала нѣкого, передъ кимъ бы могла щиро звѣрити ся, отже коли Медвей заявивъ менѣ любовь, я радо пристала на се, бо конче бажала чоловѣка, котрый бы милосердивъ ся на дôмною, вôдчувавъ мое невôдрадне положене, кохавъ мене. Мôй мужь бувъ добрый, дуже добрый, и коли таке лихо стало ся, то я лише винна. То вина моеѣ натуры. Лише бувъ вôнъ дуже заздрôстный и неразъ приходило мѣжь нами до малыхъ спорôвъ.

Рад. Спендаковскій: А якъ було зъ тымъ балемъ?

Бродска: Баль мавъ бути на именины мужа. Передъ тымъ зъѣхали ся приятелѣ и стали пити старе вино. Попили ся. Я замкнула ся у своѣй комнатѣ, щобы хто до мене не увôйшовъ. О 2 год. по пôвночи ставъ пукати до моеѣ комнаты мужь. На другôмъ лôжку лежала сукня балева. Вôнъ бувъ дуже пяный, увôйшовъ — ляпмка загасла. Вôнъ кинувъ ся на лôжко — я хотѣла ратувати сукню и не хотячи заспана ударила его сильно въ лице, а вôнъ ударивъ мене кôлька разôвъ, пôшовъ до другои комнаты и заснувъ. На другій день пытае ся вôнъ мене. „Чи маю собѣ въ лобъ стрѣлити?“ Я не гнѣвала ся на него, бо пили такъ, що ажь по земли валяли ся... На забавѣ розповѣдала я гостямъ, що око пôдбиламь собѣ до дверей, але менѣ не вѣрили.

Пôзнѣйше захорувавъ мôй сынокъ на шкарлятину и по трехъ дняхъ померъ. По похоронѣ я занедужала и зôмлѣла. Я уважала мужа за убійника дитины и то було причиною нещастя. Ажь у Моршинѣ розважила я, що вôнъ тому не виненъ и взагалѣ въ нѣчôмъ не бувъ виненъ. Правда, вôнъ грозивъ менѣ: „Она буде якъ собака вити ся у моихъ нôгъ, а я еѣ подопчу“, але я нѣ про се, нѣ про бійку не розповѣдала д-рови Медвееви. О тôмъ дôзнавъ ся вôнъ вôдъ своеѣ сестры Бенедскои. Бенедскй думали зле про мого мужа, бо я имъ богато на него наговорила. Сама Бенедска казала менѣ, що руки менѣ не подасть, коли я верну до мужа, а вôнъ буде зô мною зле обходити ся.

Поѣхала я до Львова по раду до вуйка, ґр. Скарбка, и на все я годила ся; якъ вернути — то вернути. Скарбекъ казавъ заждати. Тогды уважала я мужа найбôльшимъ лиходѣемъ и просила дра Романовского, щобы старавъ ся о нашъ розвôдъ.

До Львова приѣхавъ дръ Медвей. Щобы зробити ему приемнôсть. Я выѣхала на дворець. Тогды замѣтила я любовь Медвея, сказала ему, що и я его люблю, хочь то була неправда... Цѣлу дорогу розмовляли мы о своѣй любвѣ. На другій день вôдвидѣвъ вôнъ мене въ готели.

Дня 5 лютого вернула я до Выжницѣ. Сказала родичамъ, що зъ нимъ жити не хочу, а радше буду мешкати зъ бабкою. Родичѣ змѣркували щось — стали дорѣкати, ажь котъ Енцінґеръ повѣдомивъ мене, що мôй мужь радъ бы зô мною видѣти ся. Мужь мôй бувъ дуже благороднымъ, честнымъ, всю вину взявъ на себе (Бродска плаче). Такъ я кажу ему: Теперь я нѣкого не люблю и хочу жити десь далеко. Вôнъ порадивъ менѣ поѣхати до Королества, а згодила ся и сказала: „Або верну за 6 мѣсяцѣвъ, або й зовсѣмъ не верну и постараемо ся о унеаважнене слюбу.“ А вôнъ

менѣ: „Я безъ тебе не можу жити, пôдемо разомъ до монастиря.“ Такій поступокъ мужа зворушивъ мене дуже. Менѣ прийшло на гадку, що я обдурила Медвея, вôйшла въ его житє, якъ его теперь покинути? Мы вже казали собѣ, що любимо ся, була любовь, розпука. Житє мужа въ рукахъ Медвея, бо вôнъ добре бе ся. И я плакала надъ мужемъ, вôнъ выглядавъ такъ зле! Хотѣвъ зô мною ѣхати до Королества, родичѣ не позваляли, настала суперечка, батько хотѣвъ мене бити. Тымчасомъ прийшовъ листъ вôдъ Медвея, я спалила его.

Єго поступоване мене разило все чинивъ такъ зъ розвагою, зъ якоюсь резервою. Писала я до него, нехай мене забере вôдъ родичѣвъ, бо житє собѣ вôдбере. Вôнъ успокоивъ мене и радивъ остати у родичѣвъ. А я мала при собѣ его револьверъ. Межи нами була така угода, що колибъ я вернула до мужа або собѣ вôдобрати житє, то я его револьверомъ, а вôнъ моимъ, котрый я ему купила у Львовѣ. Вôнъ казавъ: „Якъ лише дôзнаю ся, що панѣ позбавили себе житя, то и я себе позбавлю, а дѣти останутъ сиротами“. Тымъ способомъ хотѣвъ вôнъ мене здержати вôдъ такого замѣру. — Зъ Выжницѣ телеґрафувала я до Медвея, щобы ждавъ на мене въ Станіславовѣ, бо вôнъ казавъ, що якъ я погоджу ся зъ мужемъ, то застрѣлить мужа и себе.

Я робила всѣлякî варяцтва. Зъ милосердя до мене Медвей бувъ противный згодѣ. Поѣхала я до Коломыи, мужъ мене вôдпровадивъ. И я не мала грошей и вôнъ. Я поѣхала до Львова, а мужъ приславъ менѣ грошѣ телеґрафічно.

Треба бути такъ лихою, якою я тогды була, бо мужъ кинувъ ся менѣ тогды до нôгъ за то, що я любила Медвея.

(Яніна зачинае спазматично плакати, такъ, що ажь треба було перервати розправу. По хвили пытае еѣ р. Спендаковскій):

— Чи панѣ була безвѣроисповѣдна? Яніна: Такъ есть; вôдъ третього року житя. Про се я нѣчого не знала, я думала, що я р. кат. релиґіѣ. Ажь на день передъ слюбомъ присягала я въ костелѣ, сама не знаю, якъ и що. Мене не выховали въ нѣякôй релиґіи. Дома я молила ся, але не знала нѣякихъ основъ вѣры и доґмъ, ажь дôзнала я про се въ краковскôмъ монастири....

Медвеєви була я дуже вдячна и прихильна, але въ тôмъ не було любови. Я звѣрювалась єму зô всѣмъ; була се высша идеальна любовь. Мужъ давъ менѣ якъ найбôльшу свободу и сказавъ, що пôдпише навѣть судову сепарацію. Вô Львовѣ не бажавъ собѣ Медвей, щобы наша любовь зôйшла на иншу дорогу, однакъ — зôйшла.... Я просила его, щобъ давъ менѣ часу надумати ся. Въ пятницю 12 лютого написала ему: Нѣ, не можу, приѣзджай попращати ся. И мы пращали ся въ анґлійскôмъ готели.

Р. Спендаковскій: Такъ довго пращали ся?

— Яніна: Дѣяли ся тамъ рôжнî рѣчи. Дръ Медвей задержавъ мене и я зôстала. Тои самои ночи приѣхавъ мôй мужъ, показавъ менѣ листъ Медвея, ударивъ въ лице, кровь полила ся зъ носа. Загрозивъ менѣ, що вôдошле мене до родичѣвъ. Се довело мене до розпуки. Коли дръ Медвей довѣдавъ ся о тôмъ, и самъ попавъ въ розпуку. Я наперла на него, щобы мене де вывѣзъ; вôнъ намавлявъ мене, щобы я вернула до родичѣвъ; се менѣ не подобало ся. Тому прожила я у него въ Моршинѣ два тыжнѣ. О тôмъ знавъ батько его, а вôдъ жѣнки своеѣ мôгъ вôнъ сподѣвати ся якъ найгôршихъ закидôвъ, се було менѣ дуже прикро. Я хотѣла, щобы мы обое перейшли на иншу вѣру, розвели ся, вôнъ зъ жѣнкою, я зъ мужемъ и жили по закону. Якъ бы бувъ тогды хто зъ родины приѣхавъ по мене, бувъ бы не дôставъ мене живою зъ руки. Я мала замѣръ дати женѣ Медвея 30.000 зр., бо хочь бы родичѣ були мене и выдѣдичили, то менѣ належалась леґітима 100.000 зр. Медвей обходивъ ся зô мною, якъ зъ пещеною дитиною и въ нѣчôмъ не протививъ ся.

Р. Спендаковскій пытае Яніну, чи въ Моршинѣ мѣжь ними тревали дальше любовнî зносины? П. Яніна признае ся, що такъ.

Вôдтакъ оповѣдае она про свôй побутъ въ Пештѣ, якъ мала замѣръ ѣхати зъ Медвеемъ до Босны, або до Америки; якъ лякала ся дразнити его, щобы не убивъ мужа, котрого любила и все ще любить, якъ вôдтакъ стрѣтивъ еѣ Кисельницкій и намовивъ зôрвати зносины зъ Медвеемъ.

— Того — каже п. Яніна — було менѣ вже за богато. Поѣхала я до Кисельницкихъ (вôнъ бувъ зъ жѣнкою у Будапештѣ) и сказала: Робѣть зô мною, що хочете; я пôду до монастира. А Медвеевы написала, що „вôдбираю собѣ житє, не шукайте мене“. И выѣхала до Ґрану зô шваґромъ. Мужеви була бы я сказала: „Я упала низько, застрѣль мене“, але шваґрови и жѣнцѣ сказала я: „То були зносины лише плятонічнî“. А тымчасомъ тî зносины не були такî.

Р. Сп.: Медвей каже, що въ панею мавъ зносины лише плятонічнî.

Яніна: То не правда. Вôнъ каже такъ тому, щобы не наразити мене на лиху славу.

По кôлькохъ ще поясненяхъ, въ котрыхъ Яніна оповѣдала все щиро и отверто, закôнчено переслухуване п. Яніны, котрои и слова и поступоване немовь потверджають думку, що жѣнка — то загадка.

При переслухуваню батька еѣ Рудковского, зôзнала ще п. Яніна, що будучи въ краковскôмъ монастири она нарокомъ удавала божевôльну, щобы поединку не було, и еѣ справдѣ помѣщено межи божевôльными. Ажь якъ вычитала въ часописяхъ, що мужъ еѣ згинувъ въ поединку, то перестала удавати божевôльну.

Зъ помѣжь дальшихъ переслухованыхъ свѣдкôвъ заслугують на бôльшу увагу зôзнаня родичѣвъ п. Яніны, Рудковскихъ и Аґнѣшки Бродскои. Бродска, 62-лѣтна мати застрѣленого Евґена, при переслухуваню плаче спазматично. Успокоена предсѣдателемъ розповѣдае, якъ жила Яніна зъ еѣ сыномъ. Сынъ бувъ скорый, але дуже честный, и любивъ жѣнку (при тыхъ словахъ Яніна плаче). Тому що товаришѣ тягнули его неразъ до піятики и обмавляли, вôнъ хотѣвъ продати Борки. Псула Яніну такожь и п. Бенедска. (Тому що п. Бродска не наводить на се фактôвъ, то дръ Ґрекъ навчае еѣ досить остро, що треба бы трохи острожнѣйше осуджувати людей).

Осипъ Рудковскій, нотарь зъ Выжницѣ 53 лѣтъ, безвѣроисповѣдный вôдъ 22 лѣтъ, батько одиначки Яніны — Медвея не знае. Вôнъ присягае на хрестъ, тому що перше бувъ римо-католикомъ. Що вôнъ справдѣ скупарь, якъ про него чутка ишла, показало ся и при розправѣ. Запытаный кôлько мае маєтку, сказавъ, що всего на всего мае 16.000 зр.

Р. Спенд. Донька казала, що вы маете пôвъ міліона маєтку.

Рудковскій не хоче признати ся, ажь потôмъ, каже, що оденъ его лѣсъ мае 2.068 морґôвъ и що вôнъ варта найбôльше 30 до 40.000 зр. Але лѣсъ може згорѣти — най лише искра впаде... (Люде въ сали смѣють ся).

Яніна: Поперъ за частину лѣса дававъ 260.000 зр. — Рудковскій каже, що то неправда, а признае ся, що мае ще полонины. Вôдтакъ описуе вôнъ теперѣшне житє Яніны. Она мучить себе, спить радо на пôдлозѣ, молить ся все. Вôдъ пяти мѣсяцѣвъ не ѣла мяса, лише картофлѣ, огôрки и т. п. Вôдъ пятницѣ лише гербатою жие. Можна — каже Р. — бути набожнымъ, але не такъ. Чувство родинне выгасло у неѣ. Носила грубый шнуръ на нагôмъ тѣлѣ, що ажь кровь текла. Каже, що може собѣ покраяти и цѣле лице, а то не буде еѣ болѣти. Мы пильнуемо еѣ. А теперь ось могла и не ставати передъ судомъ въ такôй прикрôй справѣ, а она станула. Про мужа думае теперь, що вôнъ бувъ дуже добрымъ.

Марія Ад. Рудковска, 49 лѣтъ, мати Яніны, рел. схôднои. Оповѣдае, якъ Яніна, коли мужъ пôдбивъ ѣй око, хотѣла до Индіѣ втѣкати, жадала 30.000 зр. на дорогу до Африки, бѣгала зъ револьверомъ — була ненатуральна — варятка якась. Вкôнци жалуе ся п. Рудковска, що названо ихъ скупарями и що така зла слава лишить ся имъ на цѣле житє.

Вôдтакъ переслухувано вчера воротарѣвъ готелевыхъ, що носили письма; вôзника, котрому Медвей ѣдучи зъ Яніною заплативъ 2 зр., щобы лише не сказавъ, кого вѣзъ, урядника Мелиньского, що бувъ товаришемъ Бродского. Мелиньскій поясняе услôвя поединку. Каже, що Бродскій не лякавъ ся поединку, а про самоубійство не думавъ. При поединку не бувъ пяным.

Дръ Ґрекъ пытае, чи аентъ, що збиравъ документы до розводу и слѣдивъ житє Медвея, допускавъ ся насильства; чи Бродскій справдѣ вже въ першихъ часахъ по слюбѣ подозрѣвавъ о щось негарного свою жѣнку,— але р. Спендаковскій не позволивъ свѣдкови на се вôдповѣсти.

Лѣкарь Гельманъ описуе рану Бродского при поединку. Куля пробила легкî и головну жилу, такъ що Бродскій за мінуту згинувъ. Дръ Медвей сказавъ тогды; „Я не бажавъ собв того“. При послѣднôмъ выстрѣлѣ Медвей мѣривъ лише 4 або 5 секундъ, а то лише межи выстрѣломъ Бродского а его минуло 30 кôлька секундъ.

Панѣ Слонецка, тѣтка пок. Евґена, зображае его, якъ нагального але доброго чоловѣка, котрый ажь тогды рѣшивъ ся на поединокъ, коли на Подôлю стали на него соймы складати, щобы ему нѣхто не подавъ руки. До суду запôзвавъ еѣ тому, щобы потôмъ не потребувавъ удержувати не свои дѣти... По думцѣ Бродского, Бенедска була всему винна, бо була заздрôстна, що они люблять ся. — При тôй нагодѣ Яніна знову бере на себе всю вину.

Свѣдокъ Меч. Яницкій, сусѣдъ Бродского, пригадуе собѣ, якъ пок. Бродскій самъ признававъ ся зъ далека, що убивъ двое дѣтей, бо першому не давъ помочи, а друге жѣнка поронила, бо вôнъ еѣ збивъ. Вôнъ часто запивавъ ся, и то такъ, що або зовсѣмъ неразъ не пивъ, або якъ пивъ, то вôдъ разу 10 до 12 чарокъ. Панѣ Бенедска нѣчому не винна. Свѣдокъ не вѣрить, щобы она такî рѣчи пôдпирала.

Пôдпоручникъ артилеріѣ, Слонецкій, оповѣдае мѣжь иншимъ, якъ зъ Мелиньскимъ и Бродскимъ въ ночи, коли Медвей бувъ у Яніны въ готели, наняли двохъ драбôвъ, щобы Медвея збили; але тî драбы не могли подыбати Медвея. Дальше поясняе услôвя поединку и самъ поединокъ, але нового мало каже.

На тôмъ перервано вчера розправу о год. 8 вечеромъ. Нинѣ тревае дальше, а завтра може западе засудъ.

(Дальше буде.)

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 8 вересня. Директоромъ рускои ґимназіѣ у Львовѣ именованый п. Едвардъ Харкевичь, котрый бувъ доси придѣленый до міністерства просвѣты у Львовѣ.

Берлинъ 8 вересня. Въ Гамбурзѣ занедужало вчера на холеру 333 особъ. Въ Берлинѣ не було анѣ одного выпадку занедужаня.

Константинополь 8 вересня. Посольство россійске вручило Портѣ ноту противъ сфальшованыхъ документôвъ оголошеныхъ въ болгарскôй свободѣ.

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій

Зъ друкарнѣ З. Левицкого, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.